

τέλειος δραματικός τύπος ἀνέκαθεν καθωρίσθη ὑπὸ τῶν ἐλλήνων τραγικῶν καὶ κωμικῶν, οἵτινες ἐξηκρίβωσαν τὸ ἀνθρώπινον πάθος καὶ τὴν μορίαν αὐτοῦ. Ἀπὸ τοῦ Αἰσχύλου δὲ καὶ τοῦ Ἀριστοφάνους τὰ μέγιστα τῶν πνευματικῶν πάντων τῶν χρόνων οὐδὲν ἐπραξάν ἢ νὰ βαδίσωσιν ἐν τῷ θαυμάσιῳ ἀνεφύμενῳ βίῳ. Ἡ πρωτοτυπία αὐτῶν ἀνίσταται εἰς τὸ μεταβάλλειν ἐπ' ὀλίγον τὸν ἥγον τοῦ ὄψματος, ὅπερ ἴδουσι βαίνοντες, ἀλλ' οἱ λόγοι ἔμειναν οἱ αὐτοί. Οὕτως ἐκείνοι οἵτινες, περιστάνται κηρύσσοντες ὅτι προτίθενται τὰ πάντα ν' ἀνατρέξαι προκαλοῦσι τὸν ἑμὸν γέλωτα.

Ο δὲ Julien;

Τὸ σοβαρὸν θεᾶτρον ἐστὶ πλέον ἢ ὥσα εἰκὼν τοῦ βίου. Ἐστὶ μέρος τοῦ βίου τιθέμενον ἐπὶ τῆς σκηνῆς μετὰ τέχνης. Ἐστὶν ἡ ἐκδηλώσις τοῦ βίου διὰ τῆς τέχνης.

Αὗται αἱ διᾶφοροι γνῶμαι δραματικῶν περὶ θεάτρου.

Ἐν τοῖς θεάτροις Ἀθηνῶν ἐδιδάχθησαν τὰς ἐξῆς νεᾶ ἔργα :

Οἱ δύο προσεποιοῦ τοῦ χωρίου ὑπὸ II. Ζάννου, κωμικοῦ διδασκῶν ἐν τῷ θεάτρῳ Τόσχά. Ὁ Τραγωδιστὴς κωμικὸν δραμῆτιον, ὑπὸ I. Πολέμη, διδασκῶν ἐν τῷ θεάτρῳ Παραδείσῳ καὶ ἡ Ἀκτὶς ἐν σκότει, δραμῆτιον τοῦ Δ. Κορομηλά, διδασκῶν ἐν τῷ αὐτῷ θεάτρῳ Παραδείσῳ. Ἐκ τῶν κρίσεων τῶν ἐφημερίδων ἐξαγομεν ὅτι καὶ τὸ κωμικοῦ διδασκῶν Ζάννου, ἔσχε τὴν αὐτὴν ἢ καὶ τὰ πρὸ αὐτοῦ ἐκτελεσθέντα ἀποτυχίαν, κατεκρίθη δ' ἐπὶ οὐκ ἐπὶ σκηνικῶν ἔργων ὁ Τραγωδιστὴς, τῆς δ' Ἀκτὶνος ἐν σκότει ἡ λύμψις ἐγένετο ὥχρη.

Εἰς περιεργὸν ὅτι ἐν τῷ ἀναρχικῷ καὶ διδασκῶν δραματικῷ Ἀλέξανδρος Δουμάς κῆρυξ ἀπὸ πενταετίας ὑποσχεθείς τῇ Παλίκῃ Κωμωδιανέον ἔργον αὐτοῦ, τὸν *Chemin des Thèbes*, οὐπω ἔδωκεν αὐτόν, ἐν τῷ ἀκαδημαϊκῷ καὶ ἐνδοξῳ συγγράμει τοῦ *Monde ou l'on s'ennuie*, x. Pailleron ἐδηλώσεν ὅτι θὰ δώσῃ ἐπίσης νέον ἔργον ἐπὶ τῷ καὶ ἐπανεκλήθη τὸ *Monde ou l'on s' amuse* οὐπω παρέσχεν αὐτό, ὑπάρχουσιν ἀνθρώποι οἵτινες συνθέτουσιν ἔργα μετὰ τῆς αὐτῆς εὐχερείας μετὰ τῆς πρώτου παγῶτα.

Ἐν δὲ τῷ θεάτρῳ τῆς Ὁμονοίας ἀρμενοὶ ἀνέγνωμεν ὅτι τὸ ἐκ τῶν ἐδιδάχθη ἡ Φαίδωρος, περὶ ἧς ὠμιλοῦσιν ἐν τῷ προτέρῳ τεύχεϊ. Ἡ ἑξῆς ἐπανάληψις τοῦ πολιμῶντος ἔργου τοῦ Sardou ἐστὶν ἀξία σημειώσεως.

ΟΔ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Οὐδὲν ἴσχυσε νὰ καταστήσῃ μετριοπαθεστέραν καὶ κατ' ἀκούσθησαν ἐπιτελεστέαν τὴν ριζοσπαστικὴν πλειονοψηφίαν τῆς σεβδίκης Βουλῆς, οὕτω δὲ αὕτη τῇ

παραλθοῦσα τετάρτη ἐξέδωκε τὴν ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἀνακριτικῆς κοινοδορυτευτικῆς ἐπιτροπῆς ἀποφασίαν αὐτῆς, ὁριστικῶς θεσπίσασα τὴν εἰς δίκην παραπομπῆν ἀθροῦς τοῦ πρῶτον ὑπὸ τῶν κ. Ἀθανούμοιτε ὑπογεγραμμένων φιλελευθέρων. Εἶπε ἀναντιρροπτον ὅτι τὸ περὶ αὐτοῦ ὁ λόγος ἔπρεπε γένοιτο, πραξικοπηματικῶς κληθὲν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ὑπὸ τῆς μακαρίας τῇ λήξει ἀντιδασιλίας, πραξικοπηματικῶς δὲ ἐν αὐτῇ ὑπὸ τοῦ μονοκρατορικῶς τὴν δύναμιν τῆς ἀντιδασιλίας ἐνασχούτος κ. Ριστίς ὑποστηριζόμενον, πραξικοπηματικῶς ὡσαύτως καὶ διὰ πολλῶν συνταγματικῶν ἀθετήσεων ἐπεζητήσε τὰν ἐξαοφάλισιν αὐτῶ τῆς ἀρχῆς, ὅτι δὲ τούτων ἕνεκα δὲν εἶναι ἀνάξιον τῆς πρὸ τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου ἐμφανίσεως αὐτοῦ ἡ θέσις ὅμως τῆς χώρας, μετὰ τὸν μακρὸν ἐκείνων ἐσωτερικῶν ἀγῶν, τὸν ταράξαντα αὐτὴν καθ' ὅλον σχεδὸν τὸν ἀπὸ τῆς παραιτήσεως τοῦ βασιλέως Μιλάνου μέχρι τῆς αὐτεπαγγέλτου ὑπὸ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου ἀνακηρύξεως τῆς ἐνδημιότητος αὐτοῦ χρόνον, δεομένης ἀπαραιτήτως γαλήνης καὶ ἡσυχίας πρὸς ἀποτελεσματικὴν τέραν ἐξακολούθησιν τοῦ ἔργου τῆς προσόδου, εἰς τὴν σχετικὴν συντέλειαν τοῦ ὁποῖου φαίνεται κεκλινμένη ἡ κρατούσα ἐθνικὴ τῶν ριζοσπαστικῶν μερίς, ἐπέβαλλε μετριοπαθεστέραν συμπεριφορὰν πρὸς συντετριμένους ἤδη τέλειον καὶ τεταπεινωμένους πολιτικούς ἀντιπάλους τῆς ἐμπαθοῦς μέχρι πολιτικῆς ἐξουσίας διὰ πρηνικοῦ ἀτιμασμοῦ καταδιώξεως αὐτῶν ἀναξοῦσης αὐθις τὰ μόλις κατευνασθέντα πάθη καὶ παρασχευαζούσης τὴν ἐν καιρῷ ἐπιζητησὶν ἀντιποίνων καὶ διατινιζούσης οὕτω τὸν ἐσωτερικὸν τοῦ βασιλείου ἰκλυδωνισμόν. — Ἀλλ' αἱ ὑπαγορευθεῖσαι αὐτῇ τῆς μετρίως ἀθείας καὶ τοῦ γενικωτέρου τῆς χώρας συλφερόντος δὲν κατέσχεσαν τὸν ὑποκινήσεων τοῦ πολιτικοῦ πάθους τῶν νηπιῶν, οὕτω δὲ ἡ Σκουφίνα διὰ μεγάλης πατιονοψῆφας ἀπεφάσισε τὴν εἰς δίκην παραπομπῆν. — Εὐτυχῶς ἡ συγκροτήσις τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου αἶρεν πάντα σχεδὸν φόβον μὴ καὶ ἐν τῇ ὁμιλίᾳ τῆς δικαιοσύνης ἐτυμωγοῖα ἐπικρατήσῃ ἡ φωνὴ τῆς πολιτικῆς εἰδικήσεως. Τὸ δικαστήριον τοῦτο κατὰ τὰ ἐκ Βελιγραδίου τῆλεγραφεθέντα συνεκροτήθη ἐκ δεκαεξὶ μελῶν, ὧν τὰ μὲν ὀκτὼ ἐξελέγησαν ἐκ τῆς ριζοσπαστικῆς μερίδος, τὰ δ' ἑτέρα ὀκτὼ ἐκ τῆς ἀντιπολιτευσεως. Οὕτω δύναται τις νὰ ἔχη πεποιθένον, ὅτι ἡ δίκη δὲν ὀ' ἀποβῇ συνέχεια τῆς μονομερούς σχεδὸν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν παντοδυναμίαν τῆς ριζοσπαστικῆς μερίδος, μέχρι τοῦδε διεξαγωγῆς τοῦ ζητήματος.

Ἡ διεθνὴς πολιτικὴ κατάστασις διατελεῖ ἐν τῇ σήμερῳ κατελίπομεν ταύτην κατὰ τὴν παραλθοῦσαν κυριακὴν, μετὰ μόνῃς τῆς διαφορᾶς, ὅτι νέον ὀεκμήριον τῶν γερμανικῶν διαθέσεων πρὸς τὴν δύναμιν ἐπανόρθωσιν τῶν πεπλημμελῶντων ὡς πρὸς τὴν ἀπὸ τῆς ἀποχώσεως τοῦ πρίγκιπος Βιδμάρκ καὶ ἐξῆς κρατήσαντων πρὸς τὴν Ρωσὶαν πολιτικῶν, ἐπιτελεσθῶν μὲν πρὸς τὴν συντέλειαν τῆς γαλλορωσικῆς προσγγίσεως καὶ τῇ Αὐστροουγγαρίᾳ ὅπως, κενὴν εὐχοῦσα, εὐχερῶς καταλάβῃ ἢ νὰ κατελάβῃ παρὰ τῇ μεγάλῃ τοῦ Βορρᾶ Δυνάμει θέσιν, ἐπανεγκοῦσαν δὲ κατὰ μέγα μέρος τὴν ἐνεστῶσαν κατὰστασιν τῶν ἐμπορικῶν γερμανορωσικῶν σχέσεων, κιν-

δυνευουδών γὰ ἐπιδράσωσι καὶ ἐπὶ τῶν πολιτικῶν, ἔχομεν τὴν ὡς ὀριστικῶς δεδομένην ἀγγελλομένην κατὰ τὸ τέλος τοῦ θέρους μετάβασιν τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου εἰς Κοπεγχάγην κατὰ τὴν αὐτοῦ διατριβὴν τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου. — Εἰς τὴν ἐπισκεψὶν ταύτην, μᾶλλον δὲ εἰς τὴν ἐκ τῆς ἐπισκέψεως ταύτης ἀναγκαιῶς ἐπακολουθήσουσαν συνέντευξιν τῶν αὐτοκρατόρων Γερμανίας καὶ Ρωσίας, καὶ πρότερον μὲν, ὅτε τὸ πρῶτον δηλαδὴ κατὰ τὴν εἰς Ρώμην τελευταίαν ἐκδομὴν τοῦ γερμανοῦ καίσαρος ἐπὶ τῇ εικοσιπενταετηρίδι τῶν γάμων τοῦ ἰταλικοῦ βασιλικοῦ ζεύγους προηγγέλθη, ἀπεδόθη σπουδαία πολιτικὴ σημασία, καὶ νῦν δὲ κατὰ μείζονα λόγον δύναται ν' ἀσφαλῆται τις, ὅτε ὑπάρχοντος προσθέτου ἐν τῇ καταστάσει στοιχείου, τῆς μεταξὺ δηλαδὴ ἐπελθοῦσης γνωστῆς αἰσθητικῆς τροπῆς ἐν ταῖς διεθνέσιν σχέσεσι, μάλιστα δὲ ταῖς αὐστρουρωσικαῖς καὶ γερμανορωσικαῖς, ταύταις μὲν τραυτέραν, ὡς εἴπομεν, γενομέναις, ἐκείναις δὲ τούναντιον ὁσημέραι φιλικτέραν, καθ' ἃ προσεγγίθη, ἀποβαινούσαις. Ὅτε συνεζητεῖτο παρὰ τῷ εὐρωπαϊκῷ τύπῳ ὁ πολιτικὸς σκοπὸς καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συνεντεύξεως Γουλιέλμου καὶ Οἰμβέρτου, Γουλιέλμου καὶ πάπα, καὶ ἐλέγετο ὅτι ὁ τῆς Γερμανίας αὐτοκράτωρ θὰ μετέβαινε πρὸς ἐπισκεψὶν καὶ τοῦ βασιλέως Χριστιανοῦ κατὰ τὴν ἐν Κοπεγχάγῃ διατριβὴν τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου, ὡς σκοπὸς τῆς δευτέρας ταύτης συνεντεύξεως ἐφέρετο ἡ ἀπόπειρα συνεννοήσεως τινὸς τῶν δύο αὐτοκρατόρων περὶ μερικοῦ ἀφοπλισμοῦ. — Ὁ σκοπὸς οὗτος καὶ σήμερον δύναται νὰ ὑψίσταται, καὶ κατὰ μείζονα μάλιστα λόγον, καθ' ὅσον ἡ ἑκτοτε ἐπελθοῦσα ἀπόρριψις τοῦ στρατιωτικοῦ νομοσχεδίου κατὰ τὴν πρῶτην αὐτοῦ εἰς τὸ κοινοβούλιον ὑποβολὴν καὶ ἡ δυσχέρεια, μεθ' ἧς τοῦτο ὑπὸ τοῦ γένου κοινοβουλίου ἐπιψηφίσθη, μόνον ἐκκαίδεκα ψήφων πλειοψηφίαν παρὰ τὰ τοσαῦτα ὑπὲρ τῆς ἐπιψηφίδεως αὐτοῦ ληφθέντα μέτρα, καὶ αὐτοῦ τοῦ αὐτοκράτορος ἐπευδάντος ὑπὲρ αὐτοῦ, δυνήθην νὰ συγκεντρώσῃ, ἀπέδειξε πασιφανῶς ὅπόσον δυσαναπόσπεται ὁ γερμανικὸς λαὸς ἐπὶ τῇ κρατούσῃ ἀνδροφορίᾳ ἐνθ' ἃφ' ἑτέρου ἢ τῶν συμμαχῶν τῆς Γερμανίας κατάστασις καὶ στάσις, ἡ οικονομικὴ μὲν καὶ κοινωνικὴ κατάστασις, ἡ πολιτικὴ δὲ στάσις, ἀναγκάζουσα τὴν Γερμανίαν ἐπὶ τῶν ἰδίων μόνον δυνάμεσιν νὰ εἰσέλθῃ, καταδικάζει αὐτὴν εἰς αἰωνίαν τῆς ἀνδροφορίας ταύτης ἐπιτασιν, ἥτις βεβαίως δὲν δύναται νὰ συνεπάγῃται ἀναποδόραστος καὶ τὴν αἰωνίαν εἰς τὴν ἐπ' ἀπειρον οικονομικὴν ταύτην ἐξάντησιν ἀντοχὴν καὶ ἀνοχὴν τῶν λαῶν τῆς γερμανικῆς ὁμοσπονδίας. Καὶ νῦν λοιπὸν εἰπὲρ ποτε ἄλλοτε ἡ Γερμανία ἔχει χρεὶαν ἀπόλυτον τοῦ ἀποθεῖσθαι μέρος τοῦ βαρυτάτου στρατιωτικοῦ φορτίου, ὑπερ, φέρουσα μὲν τέως κοινῇ μετὰ τῶν συμμαχῶν, ὀλιγώτερον ἡσθάνετο, τὸ ὅποιον ὅμως βαθυὸν καταλειπόμενον αὐτῇ μόνῃ ὡς πρὸς τὴν ἀναγκαίαν ἀποβαίνουσαν προϊούσαν αὐτοῦ αἰχμὴν, μᾶλλον δυσβάστακτον γίνεται· δύναται δὲ ἐν τῶν κυρίων ζητημάτων, ὧν ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἄγεται κατὰ τὴν ἐν τοῖς ἀνακτόροις τῆς Κοπεγχάγης συνέντευξιν αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἀλεξάνδρου, νὰ εἶναι τὸ τοῦ μερικοῦ ἀφοπλισμοῦ. Ἀλλὰ

τὴν μετὰ τοῦ τσάρου συνέντευξιν τοῦ γερμανοῦ καίσαρος ἀποφαίνει νῦν τοῦτο ἀναγκαιοτέρα ἢ ὑπὸ τῶν ἐν Βιέννῃ διεξαγομένη, καθ' ἃ εἴπομεν, πολιτικοεμπορικὴ λοξοδρομία καὶ ἡ τροπὴ, ἣν προσλαμβάνουσιν αἱ γερμανορωσικαὶ ἐμπορικαὶ σχέσεις. — Τὸ πρῶτον τῶν γεγονότων τούτων ἀναγκάζει τὴν γερμανικὴν πολιτικὴν νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν διόρθωσιν τῶν πεπλημμελημένων αὐτῇ καὶ τὴν ἐπικρουσὶν τῆς αὐστριακῆς ἀπὸ τῆς θέσεως, ἣν εὐθαρσῶς κατέλαβεν, ἔργον οὐκ εὐχερὲς βέβαια, ἀλλὰ ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἀπόπειρά τις δὲν δύναται ν' ἀποβῇ ἐπιζήμιος. Ὡς πρὸς τὸ διῶσθαι δὲ τὰς δύο αὐτοκρατορίας τελωνειακὸν ζήτημα, εἶναι καὶ τοῦτο τοσοῦτον ἡλωγερὸν καὶ ἀκανθώδες, ὥστε ἀμφίβολον ὅτι κατορθωθήσεται καὶ γενικωτάτη ἐστὼ συνεννόησις. Ἀνομοιογενήσεται ἐν τούτοις ὅτι ἡ παράταξις τοῦ ἐμπορικοῦ πολέμου θὰ κῆδυνάτο νὰ ἐκτραχύνῃ καὶ τὰς πολιτικὰς σχέσεις τῶν δύο κρατῶν, ὅτι χάριν τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης, ἐν πολλοῖς ἐξαρτωμένης ἐκ τῶν πολιτικῶν σχέσεων Γερμανίας καὶ Ρωσίας, ἀναγκαίαι ἀποβαίνουσιν ἀμοιβαίαι παραχωρήσεις καὶ ὅτι γενικῇ τις τῶν δύο αὐτοκρατόρων συμφωνία περὶ τῶν ὅρων τῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως θὰ διευκόλυνεν ἰσῶς τὸ ἔργον τῆς κατὰ δεπτέμβριον συγκροτουμένης ἐν Βερολίνῳ συνδιασκέψεως τῶν ἀντιπροσώπων τῶν δύο κυβερνήσεων. Ἡ δυσχέρεια ὅμως ἔγκειται ἐν τούτῳ, πῶς ὁ κόμης Καπρίβις, τοσαύτας χάριτας ὀφείλων τοῖς συντηρητικοῖς, θιασώταις ἄκροισι οὖσι τοῦ προστατευτικοῦ συστήματος, ἐλπίζων δ' ἐπὶ τὴν κοινοβουλευτικὴν ὑποστήριξιν αὐτῶν εἰς ἐπιψηφίσιν καὶ τῶν οικονομικῶν μέτρων, δι' ὧν πραγματωθήσονται αἱ τῇ ὑποστηρίξει αὐτῶν ἐπιψηφισθεῖσαι στρατιωτικαὶ μεταρρυθμίσεις, θὰ κῆδυνάτο χάριν τῶν γενικῶν τῆς Γερμανίας συμφερόντων νὰ παρίδῃ τὰ μερικὰ τῶν γερμανῶν ἀγροτῶν, πεισματωδῶς ἐπιμενόντων εἰς τὸν αὐστηρὸν καὶ τέλειον ἀποκλεισμὸν πάντων τῶν ξένων δημητριακῶν, ἀπαιτησάντων δὲ ἄρτι καὶ τὴν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἀδελτιδὴν τῶν πρὸς τὴν σύμμαχον Αὐστρουγγαρίαν διωμολογημένων, ἵνα μὴ διὰ τοῦ αὐστριακοῦ ἐδάφους διαμετακομιστικῶς εἰσέρχονται εἰς Γερμανίαν εἰσὶνὰ προϊόντα.

Σήμερον διεξάγεται ἐν Γαλλίᾳ ὁ μέγας ἐκλογικὸς ἀγὼν, ἐξ οὗ ἡ χώρα ἐλπίζει ν' ἀνασυστήσῃ τὸ κοινοβούλιόν αὐτῆς κατὰ τρόπον τοιοῦτον, ὥστε αὐτὸ νὰ δύναται νὰ παράσχῃ κυβερνήσιν, ἐπὶ ὁμογενοῦς πλειοψηφίας ἐρειδουμένην καὶ συγκεντροῦσαν οὕτω τὴν ἠθικὴν ἐκείνην δύναμιν, ἣν ἐν μέρει μόνον κατάρθουν νὰ συγκεντρώσιν αἱ ἐκ τῆς τελευταίας Βουλῆς προελθοῦσαι κυβερνήσεις, ἥτις δ' ἑτέρωθεν ἀποβαίνει ἀπαραίτητος ἐν ταῖς ἐνεστώσαις μάλιστα περιστάσεσι πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκ διαδοχῆς προκυπτουσῶν ἐσωτερικῶν δυσχερειῶν καὶ τῶν ὁσημέραι σπουδαιοτέρων τροπῆν λαμβάνόντων ἐξωτερικῶν πολιτικῶν πραγμάτων. — Κατὰ τὰς φερομένας εἰκασίας ἡ μὲν τέως ὑφισταμένη δεξιὰ θὰ ὑποστῇ αἰσθητὴν ἐν τῷ ἀγῶνι μείωσιν, τοῖς πλείστοις δὲ τῶν ἀρχαίων βουλιανερικῶν κλεισθήσονται αἱ πύλαι τοῦ βουλευτηρίου ὡς πρὸς τοὺς σοσιαλιστάς, μέγα θάρρος πλατομένους, ἐλπίζεται κοινῶς ὅτι ἡ ἐκδοσις τῶν ἐκλογῶν θ' ἀποδείξῃ αὐτοῖς πολὺ ἀσθενεστεροὺς ἢ ὅτι αὐτοὶ φαντάζονται. Οὕτω τὸ πρόβλημα ἔγκειται κυρίως

ἐν τῷ ἔξῃς· τίς τῶν πολιτειακῶν ἀποχωρῶσεων θὰ ἐπωφεληθῇ ἐκ τῶν ἀπωλειῶν, ἥς ὑποστήσονται αἱ δεδι-
λουμέναι ἐχθρικοὶ πρὸς τὴν δημοκρατίαν μερίδες, ἐκ
τῆς λύσεως δὲ τοῦτου ἔξαργτάται ἡ ὀριστικὴ παγίωσις
τοῦ δημοκρατικοῦ οἰκοδομήματος ἀνευ τῆς συνε-
ργίας τῶν ριζοσπαστικῶν στοιχείων. — Ἰνα σχηματισθῇ τις
δὲ γενικὴν τινὰ ἰδέαν περὶ τῆς ἐνδεχομένης συγ-
κροτήσεως τοῦ σήμερον καταρτιζομένου γαλλικοῦ κοι-
νοβουλίου, πρέπει ν' ἀναλογισθῇ τὴν πρὸ τῶν ἐκλο-
γῶν κατάστασιν, ἐν πρώτοις δὲ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν
τελειάν ἐκλυσιν τῶν μοναρχικῶν μερίδων· ἐκτὸς τοῦ
ὅτι δηλαδὴ βοναπαρτιστὰὶ καὶ βασιλικοὶ εἶχον στρέ-
ψει ἀλλήλους τὰ νῦτα, διακόψαντες τὸν τέως συνά-
πτοντα αὐτοῖς δεσμόν συνεργασίας, οἱ ὑποψήφιοι τῶν
δύο τούτων μερίδων μετὰ τῶν αὐτῶν θάροους κατήλ-
θον εἰς τὸν ἀγῶνα, ὥστε, ἐπιμελῶς τὴν σημαίαν αὐ-
τῶν ἀποκρύψαντες, ἐνεφανίσθησαν ὑπὸ διάφορα ἐπί-
θετα· οὕτως οὐδὲ εἰς ὑπῆρχεν ὑποψήφιος βονα-
παρτιστής, ἐνῶ ἐτέρωθεν οἱ αυτοκρατορικοὶ κα-
τήλθον εἰς τὸν ἀγῶνα ὑπὸ τὸ ὄνομα τῶν προμαχῶν
τῆς διὰ δημοψηφίσματος ἀναθεωρήσεως ἢ καὶ ὡς πο-
λιτειακοὶ ὁπαδοὶ τῆς ἀναθεωρήσεως. Παρὰ τοῖς μο-
ναρχικοῖς συμβαίνει τὸ αὐτὸ περίπου· οἱ μὲν τάσσον-
ται ἐπὶ τοῦ συγταγματικοῦ ἐδάφους ἢ καὶ ἐπιμελῶς
ἐν τοῖς ἐκλογικοῖς προγράμμασιν αὐτῶν φεύγουσι τὸ
κυβερνητικὸν ζήτημα, οἱ δὲ καλοῦνται «συνηδισμέ-
νοι», οἱ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν ὅμως τοῦ κόμματος Δωδον-
διᾶ ἐφεδρεύοντες βασιλικοὶ, διάφοροι ὅλως τῶν «συν-
ηδισμένων» τοῦ κ. Πιρὺ· μόνον δὲ σπάνια τινὰ
ὑπῆρχον ὀνόματα φέροντα ἀπροκαλύπτα τὸ τῶν
μοναρχικῶν ἐπίθετον αὐτῶν, εἰς ἐν Παρισίοις, εἰς ἐν
Βανδαίᾳ καὶ δύο ἢ τρεῖς ὑποψήφιοι τῆς Βρετάνης.
Ὡς πρὸς τοὺς «συνηδισμένους», τινὲς τούτων
εἶνε ἀρχαῖοι μοναρχικοὶ βουλευταὶ αὐτομυληθέντες
εἰς τὴν δημοκρατίαν πρὸς διάσωσιν τῶν ἐδρῶν αὐ-
τῶν, ἀλλὰ πιθανὴ ἀποτυχία ἀγέμνε πάντας σχεδόν.
Ἄλλως ἔχει τὸ πρᾶγμα ὡς πρὸς τὰ νέα ὀνόματα, τὰ
οὕτω ἀναμειχθέντα εἰς τοὺς πολιτικοὺς ἀγῶνας καὶ
τῶν ὁποίων ἡ πρώτη δράσις διαπιστῶται ρητὴν τοῦ δι-
μοκρατικοῦ συστήματος ἀποδοχῇ. Ἐκτὸς τῶν ὑψη-
λῶν προσώπων, οἷα ὁ πρίγκιψ Ἀδρεμπεργ, ὁ κόμης
Μοντσωλέν, πάντοτε ὡς δημοκρατικοὶ ψηφίσαντες ἐν
τῇ τελευταίᾳ Βουλῇ, ὁ κόμης Γκρεφφούλ, χεῖριν δι-
μοκρατικοῦ ὑποψηφίου παραιτηθεὶς τὴν ἰδίαν ὑπο-
ψηφίότητα, εἶνα μὴ διαίρεσθαι τὰς ψήφους, κατὰ τὴν
διλῶσιν αὐτοῦ, ὑπάρχουσιν ἄλλοι, οἵτινες τὸ πρῶ-
τον ἐμφανίζονται, οἱ ὅποιοι δὲ παρὰ τοῖς ἐκλογεῦσιν
ἔφερον ἅπαν τὸ βέλγητρον τῆς πολιτικῆς παρθενίας
συννηγμένον μετὰ τῆς εὐλικρινείας δημοκρατικῶν
ἀντιριζοσπαστικῶν πεποιθήσεων. Οὗτοι πάντες οὐ-
δὲν ἄλλο εἰσὶν ἢ σιωπηλοὶ σύμμαχοι τῶν κυβερνητι-
κῶν δημοκρατικῶν καὶ τῶν εὐλαϊκῶν «συνηδισμέ-
νων» ἐναντίον τῶν ριζοσπαστικῶν καὶ τῶν σοσιαλι-
στῶν, ἡ συμμαχία δὲ αὕτη ἐπαγγέλλεται σπουδαῖα
ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας ἀποτελέσματα κατὰ τὸν ση-
μερινὸν ἀγῶνα. Ἀπέναντι τοῦ δυνασπισμοῦ τῶν ἱγίων
μετριοπαθῶν δημοκρατικῶν τούτων στοιχείων θὰ
ἡγωνίζετο ὁ ὑπὸ τοῦ Φλωκε-Κλεμανσώ ριζοσπαστι-
κὸς σμίλος καὶ οἱ ὑπὸ τοῖς Λαφόρ-Μπωδὲν σοσιαλι-
σταί, οἵτινες εἶχον μὲν ὁμολογῆσαι συμμαχίαν τινά,
ἀλλ' ἡ ὁποία, τῶν σοσιαλιστῶν φύσει ἐλάχιστα δυνα-

μένων νὰ ἐλπίζωσιν, ἀποβήσεται κατὰ πᾶσαν πιθανό-
τητα μόνον εἰς ζημίαν τῶν ριζοσπαστικῶν, οἵτινες
τῶν συμμάχων αὐτῶν ἐνεκα θ' ἀπολέσονται μέγα ἔρος
καὶ τῆς ἰδίας δημοτικότητος. — Καὶ οὕτω πάντα πεί-
θουσιν ὅτι ἡ ἐκδοσις τοῦ σήμερον ἐκλογικοῦ ἀγῶ-
νος, ὃς ὅμως κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὀριστικῶς κρι-
θῇσεται οὐχὶ αὐθημερόν, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐπαναληπτί-
κας ἐκλογάς, ἔσται πάντως μὲν ὑπὲρ τῆς δημο-
κρατίας, τῶν διαφόρων μοναρχικῶν στοιχείων, ὡς εἴ-
δομεν, εἰς οὐδὲν πλεον λογιζομένων, κατὰ πᾶσαν δὲ
πιθανότητα καὶ ὑπὲρ τῆς χώρας διὰ τῆς ἰσχυρᾶς ἐπι-
κρατήσεως τῶν μετριοπαθῶν δημοκρατικῶν, οἷς ὀ-
φείλεται μὲν ἡ νεωτέρα τῆς Γαλλίας πρόοδος, ἀλλ' οἱ
ὅποιοι κατὰ τὸ παρελθόν κοινοβούλιον δὲν παρί-
σταντο ἱκανῶς συμπαγεῖς. Τὸ ἀποτέλεσμα τούτου εὐ-
χεται τῇ Γαλλίᾳ πᾶς φίλος αὐτῆς.

M. E. M.

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ

Τηλεγραφικῶς ἀγγέλλεται ἐκ Παρισίων ὁ θάνατος ἐπιστημονι-
κῆς δόξης τῆς Γαλλίας, τοῦ Jean Martin Charcot μελούς τῆς
Γαλλικῆς ἀκαδημίας τῆς ἱατρικῆς καὶ καθηγητοῦ τῆς ἱατρικῆς
σχολῆς Παρισίων, σπουδὴν συγγραφῆς πολλῶν καὶ πρὶν αἰώνων δια-
τριβῶν καὶ μελετῶν περὶ τῶν ψυχῶν καὶ νευρικῶν ἀσθενειῶν
τῶν ἐγκεφαλικῶν ἀσθενειῶν κτλ. κτλ. Ἐγενήθη ἐν Παρισίῳ τῷ
1825, σπουδάζει τὴν ἱατρικὴν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀντηγερέθη
διδάκτωρ τῷ 1853.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Τὰς κυβερνήσεις πάντων τῶν κρατῶν τῶν δύο ἡ-
μισφαιρίων εξακολουθεῖ ἀπασχολοῦν τὸ νομισματικὸν
ζήτημα, παντὸς δὲ τοῦ οικονομικοῦ κόσμου ἡ προ-
σοχὴ εἶναι ἐστὶ ἀμείννη πρὸς τὴν ἐν Νέα Ὑόρκῃ ἀμε-
ρικανικὴν σύνοδον, ἥτις ἐκκλῆται ν' ἀποφασίσῃ περὶ
τῆς τύχης τοῦ ἀργύρου, ἥτοι περὶ τῆς νομισματι-
κῆς χρήσεως ἢ μὴ αὐτοῦ ἐν τῷ μέλλοντι. Καὶ ὁ μὲν
πρόεδρος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν κ. Κλέβελαντ ἐν
τῷ διαγγέλματι αὐτοῦ παρεστήσε τὴν ἀνάγκην τῆς
καταργήσεως τοῦ νόμου Σέρμαν, εἰς ὃν νόμον ἀπο-
δίδει τὴν αἰτίαν τῆς μαστιγώσεως τὴν ἀμερικανικὴν
συμπολίτειαν οικονομικῆς κρίσεως, καὶ ἀπήτησε τὴν
ἐντὸς δέκα ἡμερῶν λήξιν τῶν συζητήσεων· ἀμφι-
βάλλεται ὅμως, ἂν καὶ μετὰ δύο εἰς ἐβδομάδας κατα-
λήξωσιν εἰς ὀριστικὸν ἀποτέλεσμα, καθ' ὅσον οἱ δια-
σῶται τοῦ ἀργύρου, ὑπερισχόντες, φαίνεται, ἐν τῇ
Γερουσίᾳ, δὲν θὰ παραδεχθῶσι τὴν κατάργησιν τοῦ
νόμου τοῦ Σέρμαν, ἂν μὴ γένηται συγχρόνως πα-
ραδεκτὸν ἕτερον σχέδιον, ἢ οὐλομένην παρὰ
τῶν γεροντιστῶν τοῦ Κανσας καὶ ἰσχυρῶς ὑποστη-
ρηθῇ ἐν τῇ Γερουσίᾳ. Κατὰ τὸ σχέδιον τοῦτο
θὰ καταργηθῇ μὲν ὁ νόμος τοῦ Σέρμαν, καὶ ἐπο-